

२०७२ वैशाख १५ मंगलबार २८-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन
“मीठे बच्चे- तिम्रो यो धेरै अमूल्य समय हो, यसमा तिमी बाबाको पूरा-पूरा सहयोगी बन, सहयोगी
बच्चाहरूले नै उच्च पद पाउँछन्।”

प्रश्न:- सेवाधारी बच्चाहरूले कुनचाहिँ बहानाबाजी गर्न सक्दैनन् ?

उत्तर:- सेवाधारी बच्चाहरूले यो बहाना गर्दैनन्- बाबा यहाँ गर्मी छ, यहाँ ठण्डा छ यसैले म
सेवा गर्न सकिदैनं । अलिकति गर्मी भयो वा ठण्डा भयो भने कमजोर (नाजुक) बन्नु
हुँदैन । यस्तो होइन, मैले त सहन गर्न सकिदैनं । यस दुःखधाममा दुःख-सुख सर्दी-गर्मी,
निन्दा-स्तुति सबै सहन गर्नुपर्छ । बहानाबाजी गर्नु हुँदैन ।

गीत:- धीरज धर मनुवा...

ओम् शान्ति । सुख र दुःख केलाई भनिन्छ, यो बच्चाहरू नै जान्दछन् । यस जीवनमा सुख कहिले
मिल्छ र दुःख कहिले मिल्छ, त्यो केवल तिमी ब्राह्मण नै नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार जान्दछौ । यो
हो नै दुःखको दुनियाँ । यसमा केही समयको लागि दुःख-सुख, स्तुति-निन्दा सबै कुरा सहन गर्नु पर्छ ।
यी सबैबाट पार हुनु छ । कसैलाई अलिकति गर्मी लाग्यो भने भन्छन् हामी ठण्डा स्थानमा बसौं ।
अब बच्चाहरूले त गर्मीमा वा ठण्डामा सेवा गर्नु नै छ नि । यस समय यो अलिकति दुःख भयो
भने पनि नयाँ कुरा होइन । यो हो नै दुःखधाम । अब तिमी बच्चाहरूले सुखधाममा जानको लागि
पूरा पुरुषार्थ गर्नु छ । यो त तिम्रो अति अमूल्य समय हो । यसमा बहाना चल्न सक्दैन । बाबा
सेवाधारी बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- जो सेवा जान्दैनन् उनीहरू त कुनै कामका छैनन् । यहाँ बाबा
आउनुभएको छ भारत त के सारा विश्वलाई सुखधाम बनाउन । त्यसैले ब्राह्मण बच्चाहरू नै
बाबाका सहयोगी बन्नुपर्छ । बाबा आउनुभएको छ त्यसैले उहाँको मतमा चल्नुपर्छ । भारतवर्ष जुन
स्वर्ग थियो त्यो अहिले नर्क छ । त्यसलाई फेरि स्वर्ग बनाउनु छ । यो पनि अहिले थाहा भएको छ ।
सत्ययुगमा यी पवित्र राजाहरूको राज्य थियो । धेरै खुशी थिए, फेरि अपवित्र राजाहरू पनि बन्छन्,
ईश्वर अर्थ दान-

पुण्य गर्नाले उनीहरूलाई पनि तागत मिल्छ । अहिले त छ नै प्रजाको राज्य । तर यिनले कुनै
भारतवर्षको सेवा गर्न सक्दैनन् भारत वा दुनियाँको सेवा त एक बेहदका बाबाले नै गर्नुहुन्छ । अब
बाबा बच्चाहरूलाई भन्नुहुन्छ- मीठे बच्चे, अब मेरो साथमा सहयोगी बन । कति प्यारले
सम्भाउनुहुन्छ । देही-अभिमानि बच्चाहरूले नै सम्भन्छन् । देह-अभिमानिले के मदत गर्न सक्छन्
किनकि मायाको जन्जीरमा फँसेका छन् । अब बाबाले निर्देशन दिनुभएको छ- सबैलाई मायाको
जन्जीरबाट, गुरुहरूको जन्जीरबाट छुटाऊ । तिम्रो धन्दा नै यो हो । बाबा भन्नुहुन्छ- मेरा जो राम्रा
सहयोगी बन्छन्, पद पनि उनीहरूले नै पाउँछन् । बाबा स्वयं सम्मुख भन्नुहुन्छ- म जो छु, जस्तो
छु साधारण हुनाको कारण मलाई पूरा जान्दैनन् । बाबा हामीलाई विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ-
यो जान्दैनन् । यी लक्ष्मी-नारायण विश्वका मालिक थिए, यो पनि कसैलाई थाहा छैन । अहिले तिमी
सम्भन्छौ- कसरी यिनीहरूले राज्य पाए र फेरि कसरी गुमाए । मनुष्यको त बिलकुलै तुच्छ बुद्धि
छ । अहिले बाबा आउनुभएको छ सबैको बुद्धिको ताला खोल्न, पत्थरबुद्धिबाट पारसबुद्धि बनाउन ।
बाबा भन्नुहुन्छ- अब सहयोगी बन । मुसलमानहरूले ईश्वरको सहयोगी (खुदाइ खिदमतगार) भन्छन्
तर उनीहरू त सहयोगी बन्दैनन् । ईश्वर (खुदा) आएर जसलाई पावन बनाउनुहुन्छ उनलाई नै

२०७२ वैशाख १५ मंगलबार २८-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भनिन्छ- अब अरूलाई पनि आफू समान बनाऊ । श्रीमतमा चल । बाबा आउनुभएको छ पावन स्वर्गवासी बनाउन ।

तिमी ब्राह्मण बच्चाहरू जान्दछौ- यो हो मृत्युलोक । बस्दा-बस्दै अचानक मृत्यु भइरहन्छ भने किन हामी पहिलेदेखि नै मेहनत गरेर बाबाबाट पूरा वर्सा नलिऔं, आफ्नो भविष्य जीवन नबनाऔं । मनुष्यको जब वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ तब सम्भन्छन्- अब भक्तिमा लागौं । जबसम्म वानप्रस्थ अवस्था हुँदैन तबसम्म धेरै धन कमाउँछन् । अहिले तिमी सबैको त हो वानप्रस्थ अवस्था । त्यसैले किन बाबाको सहयोगी नबन्ने । दिलमा सोध्नुपर्छ म बाबाको सहयोगी बन्छु ? सेवाधारी बच्चाहरू त प्रसिद्ध छन् । राम्रो मेहनत गर्छन् । योगमा रहनाले नै सेवा गर्न सक्छन् । यादको तागतबाट नै सारा दुनियाँलाई पवित्र बनाउनु छ । सारा विश्वलाई पावन बनाउन तिमी निमित्त बनेका छौ । तिम्रो लागि फेरि पवित्र दुनियाँ पनि अवश्य चाहिन्छ, त्यसैले पतित दुनियाँको विनाश हुनु छ । अब सबैलाई यो बताउँदै गर- देह-अभिमान छोडौं । एक बाबालाई नै याद गरौं । उहाँ नै पतित-पावन हुनुहुन्छ । सबैले याद पनि उहाँलाई नै गर्छन् । साधु-सन्त आदि सबैले औलाले माथि इशारा गर्छन्- परमात्मा एक हुनुहुन्छ । उहाँले नै सबैलाई सुख दिनुहुन्छ । ईश्वर वा परमात्मा भन्छन् तर उहाँलाई कसैले पनि जान्दैनन् । कोही गणेशलाई, कोही हनुमानलाई, कोही आफ्नै गुरुलाई याद गरिरहन्छन् । अब तिमी जान्दछौ- त्यो सबै हो भक्तिमार्ग । भक्तिमार्ग पनि आधा कल्प चल्यो । ठूला-ठूला ऋषि-मुनि सबैले नेति-नेति गर्दै आएका छन् । रचयिता र रचनालाई हामी जान्दैनौं । बाबा भन्नुहुन्छ- ती त्रिकालदर्शी त होइनन् । बीजरूप, ज्ञानका सागर त एउटै हुनुहुन्छ । उहाँ आउनु पनि हुन्छ भारतमा । शिवजयन्ती पनि मनाउँछन् र गीताजयन्ती पनि मनाउँछन् । त्यसैले कृष्णलाई याद गर्छन् । शिवलाई त जान्दैनन् । शिवबाबा भन्नुहुन्छ- पतित-पावन, ज्ञानको सागर त म हुँ । कृष्णको लागि त भन्न सकिदैन । गीताका भगवान् को ? यो धेरै राम्रो चित्र छ । बाबा यी चित्र आदि सबै बनाउन लगाउनुहुन्छ, बच्चाहरूको कल्याणको लागि । शिवबाबाको महिमा त पूरा लेख्नुपर्छ । सारा आधार यसमा छ । माथिबाट जति पनि आउँछन् ती पवित्र नै हुन्छन् । पवित्र नबनी कोही पनि जान सक्दैनन् । मुख्य कुरा हो पवित्र बन्ने । त्यो हो नै पवित्रधाम, जहाँ सबै आत्माहरू रहन्छन् । यहाँ तिमी पार्ट बजाउँदा-बजाउँदा पतित बनेका छौ । जो सबैभन्दा धेरै पावन तिनै फेरि पतित बनेका छन् । देवी-देवता धर्मको नाम-निशान नै लोप भएको छ । देवता धर्मको नाम बदलेर हिन्दू धर्म नाम राखेको छ । तिमी नै स्वर्गको राज्य लिन्छौ र फेरि गुमाउँछौ । हार र जितको खेल हो । मायासँग हारे हार, मायासँग जिते जित हो । मनुष्यले त रावणको यति ठूलो चित्र कति खर्च गरेर बनाउँछन् फेरि एकै दिनमा खतम गर्छन् । दुश्मन हो नि । यो त गुडियाको खेल भयो । शिवबाबाको पनि चित्र बनाएर पूजा गरेर फेरि फोडिदिन्छन् । देवीका चित्र पनि यस्तै बनाएर फेरि लगेर डुबाउँछन् । केही पनि बुझ्दैनन् । अब तिमी बच्चाहरूले बेहदको इतिहास-भूगोललाई जान्दछौ- यो दुनियाँको चक्र कसरी घुम्छ । सत्ययुग-त्रेताको बारेमा कसैलाई पनि थाहा छैन । देवताहरूका चित्र पनि अपमानजनक (ग्लानिका) बनाइदिएका छन् ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मीठे बच्चे विश्वको मालिक बन्नको लागि बाबाले तिमीलाई जुन परहेज बताउनुभएको छ त्यो परहेज गर, यादमा रहेर भोजन बनाऊ, योगमा रहेर खाऊ । बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- मलाई याद गर्नु भन्ने तिमी विश्वको मालिक फेरि बन्छौ । बाबा पनि फेरि आउनु

२०७२ वैशाख १५ मंगलबार २८-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भएको छ । अब विश्वको मालिक पूरा बन्नु छ । माता-पितालाई अनुसरण गर । केवल पिता त हुन सक्दैन । संन्यासीहरू त भन्छन् हामी सबै पिता (फादर) हौं । आत्मा नै परमात्मा हो, त्यो त गलत हुन्छ । यहाँ माता-पिता दुवैले पुरुषार्थ गर्छन् । माता-पितालाई अनुसरण गर, यी शब्द पनि यहाँका हुन् । अहिले तिमी जान्दछौ— जो विश्वका मालिक थिए, पवित्र थिए, अब ती अपवित्र छन् । फेरि पवित्र बनिरहेका छन् । हामी पनि उहाँको श्रीमत्तमा चलेर यो पद प्राप्त गर्छौं । उहाँले यीद्वारा निर्देशन (डायरेक्शन) दिनुहुन्छ, त्यसमा चलनु छ, अनुसरण (फलो) गर्दै नभने केवल बाबा-बाबा भनेर मुख मीठो गर्छन् । अनुसरण गर्नेलाई नै सपूत बच्चा भनिन्छ नि । जान्दछौ माता-पितालाई अनुसरण गर्नाले नै हामी राजाईमा जान्छौं । यो सम्झको कुरा हो । बाबा केवल भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भने विकर्म विनाश हुनेछ । अरू कसैलाई पनि यो सम्झाऊ— हामी कसरी ८४ जन्म लिँदा-लिँदा अपवित्र बनेका हौं । अब फेरि पवित्र बन्नु छ । जति याद गर्छौं त्यति पवित्र हुँदै जानेछौं । धेरै याद गर्ने नै नयाँ दुनियाँमा सबैभन्दा पहिला आउँछन् । फेरि अरूलाई पनि आफू समान बनाउनु छ । प्रदर्शनीमा बाबा-मम्मा सम्झाउनको लागि जान सक्नुहुन्न । बाहिरबाट कुनै ठूलो व्यक्ति आउँछ भने कति मनुष्यहरू जान्छन्, को आएको छ भनेर उनलाई देख्नको लागि । यो त कति गुप्त छ । बाबा भन्नुहुन्छ— म यस ब्रह्मा तनद्वारा बोल्छु, म नै यस बच्चाको जिम्मेवार हुँ । तिमी सधैं सम्झ शिवबाबा बोल्नुहुन्छ, उहाँले पढाउनुहुन्छ । तिमीले त शिवबाबालाई नै देख्नु छ, यिनलाई देख्नु छैन । आफूलाई आत्मा सम्झ र परमात्मा बाबालाई याद गर । हामी आत्मा हौं । आत्मामा नै सारा पार्ट भरिएको छ । यो ज्ञानको बुद्धिमा चक्र लगाउनु पर्छ । केवल दुनियाँका कुरा नै बुद्धिमा भयो भने मानौं केही पनि जान्दैनन् । बिलकुल नै नीच छन् । तर यस्ता-यस्ताको पनि कल्याण त गर्नु नै छ । स्वर्गमा त जान्छन् तर उच्च पद पाउँदैनन् । सजाय खाएर जान्छन् । उच्च पद कसरी पाउँछन्, त्यो त बाबाले सम्झाउनुभएको छ । एक त स्वदर्शन चक्रधारी बन र बनाऊ । योगी पनि पक्का बन र बनाऊ । बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर । तिमी फेरि भन्छौ बाबा हामी भुल्छौं । लाज लाग्दैन । धेरै छन् जो सत्य बताउँदैनन्, धेरै भुल्छन् । बाबाले सम्झाउनुभएको छ— जो कोही आए पनि उनलाई बाबाको परिचय देऊ । अब ८४ को चक्र पूरा हुन्छ, फर्केर जानु छ । राम गयो, रावण गयो.... यसको पनि अर्थ कति सहज छ । अवश्य संगमयुग हुनुपर्छ जबकि रामका र रावणका परिवार छन् । यो पनि जान्दछौ— सबै विनाश हुनेछ, बाँकी थोरै रहन्छन् । कसरी तिमीलाई राज्य मिल्छ, त्यो पनि अलिकति पछि गएर सबै कुरा थाहा हुनेछ । शुरूदेखि नै सबै बताउनुहुन्न । फेरि त्यो त खेल हुन सक्दैन । तिमीले साक्षी भएर देख्नु छ । साक्षात्कार हुँदै जानेछ । यस ८४ को चक्रलाई दुनियाँमा कसैले जान्दैनन् ।

अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा छ हामी फर्केर जान्छौं । रावण राज्यबाट अब छुट्टी मिल्छ । फेरि आफ्नो राजधानीमा आउनेछौं । बाँकी थोरै दिन छन् । यो चक्र घुमिरहन्छ । कति पटक यो चक्र लगाइएको छ, अब बाबा भन्नुहुन्छ— जुन कर्म बन्धनमा फँसेका छौ त्यसलाई भुल । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर भुल्दै जाऊ । अब नाटक पूरा हुन्छ, आफ्नो घर जानु छ । यस महाभारत लडाईँपछि नै स्वर्गको ढोका खुल्छ । त्यसैले बाबाले भन्नुभएको छ— यो नाम धेरै राम्रो छ गेट वे टु हेविन । कसैले भन्छन्— लडाईँ त हुँदै आएको छ । भन, मिसाइल्स (मूसल) को लडाईँ कहिल्यै भएको छ ? यो मिसाइल्स (मूसल) को अन्तिम लडाईँ हो । ५००० वर्ष पहिला पनि जब लडाईँ

२०७२ वैशाख १५ मंगलबार २८-०४-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन भएको थियो तब यो यज्ञ पनि रचिएको थियो । यस पुरानो दुनियाँको अब विनाश हुनु छ । नयाँ राजधानीको स्थापना भइरहेको छ ।

तिमी यो रूहानी पढाइ पढ्छौ राजाईको लागि । तिम्रो धन्दा हो रूहानी । भौतिक (जिस्मानी) विद्या त काममा आउँदैन, शास्त्र पनि काममा आउँदैनन् त्यसैले किन यस धन्दामा लाग्दैनौ । बाबाले त विश्वको मालिक बनाउनुहुन्छ । विचार गर्नुपर्छ— कुनचाहिँ पढाइमा लागौ । उनीहरू त केही डिग्रीको लागि पढ्छन् । तिमी त पढ्छौ राजाईको लागि । कति दिन-रातको फरक छ । त्यो पढाइ पढ्नाले चना पनि मिल्छ वा मिल्दैन थाहा छैन । कसैको शरीर छुट्यो भने चना पनि गयो । यो कमाई त साथमा जान्छ । मृत्यु त शिरमा खडा छ । पहिला हामी आफ्नो पूरा कमाई गरौ । यो कमाई गर्दा-गर्दा दुनियाँ नै विनाश हुनु छ । तिम्रो पढाइ पूरा भएपछि नै विनाश हुनेछ । तिमी जान्दछौ— जति पनि मनुष्य मात्र छन्, उनको मुठीमा छ चना । त्यसलाई बाँदरले जस्तै समातेर बसेका छन् । अब तिमी रत्न लिइरहेका छौ । यी चनाबाट ममत्व छोड । जब राम्ररी सम्भन्छन् तब चनाको मुठीलाई छोड्छन् । यो त सबै खतम हुनेछ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलध्ने बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) रूहानी पढाइ पढ्नु र पढाउनु छ । अविनाशी ज्ञान रत्नबाट आफ्नो मुठी भर्नु छ । चनाको पछि समय गुमाउनु हुँदैन ।
- २) अब नाटक पूरा हुन्छ, यसैले स्वयंलाई कर्म बन्धनहरूबाट मुक्त गर्नु छ । स्वदर्शन चक्रधारी बन्नु र बनाउनु छ । माता-पितालाई अनुसरण गरेर राजाई पदको अधिकारी बन्नु छ ।

वरदानः— एकमत र एकरस अवस्थाद्वारा धर्तीलाई फलदायक बनाउनेवाला हिम्मतवान भव

जब तिमी बच्चाहरू हिम्मतवान बनेर संगठनमा एकमत र एकरस अवस्थामा रहन्छौ वा एउटै कार्यमा लाग्छौ तब स्वयं पनि सदा प्रफुल्लित रहन्छौ र धर्तीलाई पनि फलदायक बनाउँछौ । जसरी आजकल विज्ञान (साइन्स)द्वारा उत्तिखेरै बीउ रोप्यो उत्तिखेरै फल मिल्यो । यस्तै साइलेन्सको बलबाट सहज र तीव्र गतिबाट, प्रत्यक्षता देखेछौ । जब स्वयं निर्विघ्न एक बाबाको लगनमा मगन, एकमत र एकरस रहन्छौ तब अन्य आत्माहरू पनि स्वतः सहयोगी बन्नेछन् र धर्ती फलदायक हुनेछ ।

स्लोगनः— जो अभिमानलाई शान सम्भन्छन्, उनीहरू निर्मान रहन सक्दैनन् ।